

Kapitola osmá

Baletní konkurz

Další den ráno chodím všude po špičkách.
V kuchyni u barového pultu udělám plié.

Mamka prosí: „Broučku, jdi vzbudit Toma. Má dneska zápas a tatínek už na něj čeká.“

Odpovím: „Dobře, ale cestou budu cvičit, potřebuji být připravená na zkoušky.“

Pod schody udělám piruetu a vydám se nahoru.
Na každém schodu se otočím a udělám plié. Na prvním schodu řeknu: „Plié a jedna.“ Na dalším: „Plié a dva.“ A na třetím: „Plié a tři.“

Mamka zakřičí: „Hod' sebou, Káčo!“

Další plié už nedělám. Jen vyběhnu po schodech.

Zaklepu na dveře Tomova pokoje a udělám perfektní arabesku, propínám upaženou ruku i zanoženou nohu a na té stojné mám pečlivě vytočenou špičku.

„Tome!“ zavolám hlasitě. „Mamka říká, že přijdeš pozdě na fotbalový turnaj, tak vstávej!“

Dvě vteřiny nato mě málem povalí, jak vystřelí ze dveří. „Kolik je hodin?“ ptá se.

Zdola křikne taťka: „Spěchej, synku. Už je osm! Počkám v autě.“

Kručí mi v břicho, tak jdu dolů a pustím se do snídaně. Tom se zatím chystá.

Když běží po schodech dolů, popřeju mu: „Hodně štěstí! Ať s klukama vyhrajete.“ Usměje

se, plácne si se mnou a vyletí ze dveří. Tak jsme tu zbyly jen my dvě s mamkou.

Začínám být tak nervózní! Přijde mi, že mám břicho plné berušek.

Mamka mi vykartáčuje lesklé hnědé vlasy a vyčeše je do drdůlku. Pak se obléknu. Vezmu si černé kraťasy a pro štěstí růžové tričko s princeznovskou korunkou. V tašce mám baletní cvičky.

Konečně je čas jet!

Taneční studio madame Girardové je ve starém rodinném domě. V dolním patře se konají lekce tance. Madame bydlí nahoře. Všechny stěny v sále jsou vymalovány růžovou barvou, jemňounkou jako lístky růží.

Sál je plný tanečnic. Všechna děvčata, která chodí do kurzů k madame, mají černé trikoty